

Bachmann Erzsébet Random 2012

Tézisfüzet

1.Tézis:

A high-tech anyagok a kézműves megmunkálás által válnak a művészi gondolat közvetlen hordozóivá.

A murális mű az épület alázatos párja. Mérete alkalmazkodik az adott falfelülethez és szervesen kapcsolódik hozzá. Mind anyagában, mind formajegyében visszaköszönési lehetőséget nyújt az architectonia külső anyagával. Jelen esetben azonosak. A ház külső felülete egy különleges borítást kapott. Ezeknek a burkolótábláknak a szabott elemeiből megmaradt „nyesedéke” indított el bennem egy inspirációt, hogy hogyan tehető egy energia hatékony ház recycling értékévé minden morzsája; lehetőséget teremtve ezzel, hogy az épület alapfilozófiájának megfelelően, minden szegmense környezettudatos üzenetet hordozzon. A Science Building szoborszerű épületét különleges lemezzel burkolták be. Ez az anyag az Alcoa cég Reynobond terméke: két beégetett lakkozású, 0,5 mm vastag alumíniumlapból álló kompozitlemez. Technológiailag a lemezeket mindkét oldalon, olvasztó, rögzítő eljárással viszik fel a polietilén magra, majd egy magas fényt és ellenálló képességet biztosító műanyag - teflon borítást. Kiválóan alkalmas épületek burkolására. Könnyű, ugyanakkor rendkívül ellenálló az időjárással és az UV - sugárzással szemben. A felülete gyakorlatilag öntisztuló, ami nagy előny a hagyományos vakolattal szemben, forgalmas, belvárosi környezetben.

A murália kivitelezésének folyamata, fantasztikus élményt jelentett számomra, hiszen saját erőből végeztük el a konkrét fizikai megvalósítást is. A hulladéklemek szabásától kezdve, a célszerszámok kialakításán keresztül, a falra való felerősítésig minden a két kezünk munkája volt. Érdekes volt a high-tech anyag és a kézműves kivitelezés kontrasztja. A hetvennégy darab, négy - öt méter hosszú szálát egyenként munkáltuk meg. Felszerelésüknél egy minimalista, technokrata megoldást választottam,-látható, betonmetsző csavarokat használtam- amely megfelel az épület karakterének és részévé tud válni.

2.Tézis:

A történeti és az új építészeti stílusok összekapcsoló eleme a képzőművészet.

A pécsi Ágoston téri irodaház épületét az 1999-2000-es tanévig oktatási célra használták. Fennmaradt az a tervsorozat,- ami alapján akkoriban az iskola megépült - s bár jelentős átépítések történtek, mégis napjainkig megőrizte régi karakter jegyeit. Ezek közül megemlíthető a XIX. század végi öntöttvas korlát, és az északi lépcsőház kő lépcsőfokai. A legutóbbi felújítás alkalmával új funkciót kapott az épület, a Vám- és Pénzügyőrség irodaháza lett, így szükségessé vált az akadálymentesítése. Az „U” alaprajzú ház a kert felé nyitott, a két szárny közötti keskeny udvarban került kialakítására az új főbejárat és a kor kritériumainak megfelelően egy liftház is helyet kapott. Ez volt az a pont, ahol bekapcsolódtam a tervezői munkába. Mint képzőművészt kértek fel, hogy találjak kapcsolódási pontot a „régj” és az „új” épületrész között. A renoválás során, a belső udvar felőli nézet új osztású ablakokat kapott, modern, minimalista kialakítást adva az épületrésznek. A ház műemléki védelem alatt áll, így a liftházat a történeti szerkezet átalakítása nélkül, a belső udvaron, az épületen kívül helyezték el. A liftház 2 x 2 méterszer 25 m-es oszlop, melyre egyszerű burkolat helyett, művészeti alkotást képzeltek el az építészek. A terveim elkészítésében egy szecessziós építész, Charles F. Annesley Voysey 1901-ben készült grafikája inspirált, amit egy akkoriban divatos köszönőkártyához készített. Voysey ízig vérig a szecesszió művésze volt; architecte d'art. Tervezett bútorokat, szőnyeget, tapétákat, szerszámokat és dolgozott grafikusként is. A növényi - állati motívum páros használata a szecesszióban szinte mindenhol visszatérő dekoratív elemként jelenik meg: homlokzati portálokon, kapuzati elemeknél, ablak motívumoknál, kerámián, tapétán, bútorkárpiton, intarziaként és ötvös remekeken. Az engem inspiráló grafika monokróm volt, mégis a tervezési folyamat során ahogy tisztultak le bennem a formák, úgy éreztem, hogy a dekorativitás hangsúlyozása érdekében az erőteljes színhasználat indokolt. A neutrális, visszafogott, építészeti közeg és a klasszicizáló homlokzat között összekötő és ugyanakkor szétválasztó elemként akartam vizualizálni a liftházat. A meghatározóan fehér - szürke színvilágú építészetben bombasztikusan hat egy erőteljes szín- és formavilágú organizáló képzőművészeti alkotás. A céloom egy individuálisabb, geometriai értékeket tartó, ugyanakkor egyedi téri miliő létrehozása volt. Ennek a művészi filozófiának az első, térben megvalósult manifesztációja az elkészült liftház. Úgy vélem, hogy napjainkban fokozatosan nő az igény a befogadókban, hogy erőteljesebb, kontrasztosabb, érzékszerveket aktívabban megmozgató, élménnyel találkozzanak. Ebben számos innovatív anyag és technológia segíti az alkotókat - így ebben az esetben engem is.

3.Tézis:

A társművészetek inspiratív hatással vannak egymásra.

Eck Imre (1930-1999) balettművész, koreográfus, a Pécsi Balett és a modern magyar táncművészet atyja. A kor jeles művészeivel, zeneszerzőivel, jelmeztervezőivel dolgozott együtt, és ő maga is tervezett díszletet saját darabjaihoz. A látványt, a zenét és a táncot a szó legszorosabb értelmében összművészeti alkotásként kezelte. A színpadra elképzelt vízióit lerajzolta, lefestette, a mozdulat-skiccektől a díszlet háttereként használt festményekig számtalan munkája maradt fenn. Rendkívüli kreativitásának, különleges látásmódjának és kísérletező lényének lenyomatai rögzültek és fennmaradtak. 2011-ben pályázati forrásból az anyag publikálásának lehetősége megteremtődött.

Dr. P. Szűcs Júlianna művészettörténész - múzeológus professzor és Végvári Zsuzsa, az Eck Imre Közalapítvány elnöke szerkesztésében készült a könyv, az Alexandra kiadó gondozásában. A képzőművészeti és a fotó anyag válogatása és a grafikai tervezés volt az én feladatomban.

A balett, különösen a kortárs táncművészet nem csak kikapcsolódást, feltöltődést jelent nekem, de inspirál és művészi látásmódomat is befolyásolja. A Pécsi Balettnak meghatározó jelenléte van Pécs művészeti életében, összefonódik az oktatással és a város kultúrális identitásának egyik fontos alappillére.

Eck Imre rengeteg, pár perces skiccet készített egy-egy mozdulatról, néhány vonallal ragadva meg a mozgás lényegét. A rajzok alapján Haraszti Zsolt balett - és fotóművésszel készítettünk egy fotósorozatot a könyv számára. Két fiatal táncos, - a Pécsi Balett ösztöndíjas művész - Papp Zóra és Győrffy Attila közreműködésével állítottuk be a mozdulat-kompozíciókat, a PTE-PMMIK Építész Stúdiójában. A rajz, a mozdulat, az emberi test és a helyszín adta forma - a kocka - így kerültek egy kompozícióba. Ez a látvány újragondolása az Eck által képviselt összművészeti gondolkodásmódnak és egyben tisztelgés munkássága előtt.